

SALVATORE

pravidelný občasník studentského kostela

19/březen

A.D. 2004

Vážení a milí,

do rukou se vám dostává další výtisk našeho již dávno měsíčníku, aby vám zprostředkoval dění v kostele. Kromě programu na měsíc březen zde najdete i dlouho očekávané pokračování rozhovoru s P.Ladislavem Štefkem.

Na počátku však několik slov k nejdůležitější akci tohoto měsíce:

U příležitosti druhého Evropského dne univerzitního studentstva, jehož motto je: „Kristus – naděje Evropy“ se v sobotu **13. března 2004 od 17.30h** uskuteční **setkání papeže Jana Pavla II. s vysokoškoláky** v aule Pavla VI. ve Vatikánu. Sv. Otec bude ale zároveň prostřednictvím telemostu (oboustranný televizní přenos) spojen se studenty shromážděnými v deseti hlavních městech přistupujících zemí Evropské unie. Z České republiky se bude přenos konat z našeho kostela. V programu setkání bude společná modlitba růžence s papežem, vstupy z jednotlivých zemí, průvod s křížem, svědectví, biblická čtení... Hostem našeho setkání bude otec biskup Jaroslav Škarvada. Českou část akce připravuje Vysokoškolské katolické hnutí Praha ve spolupráci s kostelem. Do Prahy zveme i studentská společenství z ostatních měst republiky - společně můžeme strávit celou sobotu.

Předběžný program dne:

10h – prohlídka Prahy s průvodcem

14h – pro zájemce společný oběd (cena do 100,-Kč)

16h – nácvik zpěvů na večer

17.30-19.40 - vigilie s papežem Janem Pavlem II.

19.50 – 21h? – společný večer v sakristii

Pro mimopražské možnost ubytování v ADCŽM Nazaret (cena 150,-Kč nocleh + snídaně)

Toto setkání je pro náš kostel velikou ctí, neboť budeme moci zažít skutečnou univerzalitu (tedy i katolicitu) naší církve. Tedy jste srdečně zváni a do doby postní necht' vás provází Hospodin milosrdný a shovívavý.

Obr.: *Lecturis salutem (pozdrav budoucím čtenářům) z roku 1870, nalezený spolu s jinými dokumenty při opravě kříže v červnu 2003 v makovici tamburu. Kromě jmen představitelů státu, církve a kněžského semináře se v něm dozvídáme o opravě a vztýčení kříže na tamburu 23.listopadu 1870.*

inzerce

☞ Kdo by mohl nabídnout tříčlenné rodině pana kostelníka levné bydlení? Moc děkuji. Kontakt: Konstantin Moravenov: +420 776 252 864

Salvatore. měsíčník. Za obsah odpovídá: Mgr.Martin Staněk a autoři příspěvků. Nevyžádané příspěvky nevracíme.

Dáno do tisku 29.3. 2004. Náklad 300 ks. Kontakt: Křižovnické nám.2 Praha 1, 110 00,

tel.: 222 221 339, nejsvetejsi.salvator@volny.cz, <http://salvator.apha.cz>

© 2003

MS

1 Z kalendáře kostela a VKH (Betánie)

neděle 14:00 mše sv., neděle 20:00 studentská mše sv.

úterý 19:00 studentská mše sv.

čtvrtek 20:00 – adorace s možností svátosti smíření nebo duch. rozhovoru
1.středu v měsíci v 7:30 ranní mše se snídaní v sakristii.

Březen

úterý	2.3.	19:00	Studentská mše sv. cechu technického, kterou doprovodí schola zpěvem Missa Brevis Zdeňka Lukáše, poté kurs Základy víry
středa	3.3.	7:30 19:30	Ranní mše sv. v sakristii s následnou snídaní Přednáška s debatou na téma: Euthanasie a jiné otázky lékařské etiky (MUDr.Petr Příhoda)
neděle	7.3.		Po obou bohoslužbách kafe po mši (pečte buchty!)
úterý	9.3.	19:00	Studentská mše sv. cechu přírodovědně medicínského, poté kurs Základy víry
středa	10.3.	19:00	Literárně hudební večer – Lidská komedie aneb Ararat v srdci Kalifornie (večer spisovatele Williama Saroyana). Připravili V.Mašek a M.Reiser
čtvrtek	11.3.	14-19	Velký úklid kostela s duchovní hudbou! Prosíme přijďte!
sobota	13.3.	17:30	Den univerzitního studentstva - Společná modlitba růžence se Sv.Otcem v televizním spojení s deseti studentskými centry v Evropě. Hostem bude otec biskup J.Škarvada a studentští kněží.
úterý	16.3.	19:00	Studentská mše sv. cechu umělecko humanitního, poté kurs Základy víry
středa	17.3.	19:00	Literárně hudební večer v Křesťanském centru Opatov (Modletická ul, Praha 4) – Ke klavíru s umytými rukama aneb více o I.Hurníkovi
neděle	21.3.	14:00	Při mši sv. vykonáme sbírku na Arcidiecézní charitu
úterý	23.3.	19:00	studentská mše sv. cechu ekonomického, poté diskuse (aneb žádné téma není tabu) v sakristii.
středa	24.3.	19:00	Valná hromada Vysokoškolského katolického hnutí (veřejně přístupná – jste zváni!)
čtvrtek	25.3.	19:00	Zvěstování Páně - Mše sv.
úterý	30.3.	19:00	studentská mše sv. cechu technického, poté liturgická přednáška P.Ing. Ladislava Štefka ISch. – <u>Mše svatá, II.část – eucharistická bohoslužba</u>
středa	31.3.	19:00	Filmový klub – F.T.Fridriksson: Děti země (Island)

Tady prozradím, že ono „jinak“ znamenalo vlastně „jinde“. Studovat jste totiž odešel do Německa. Dodnes jsou vám teologické pojmy bližší v němčině než v češtině. Jaké cesty vás do této země zavedly?

Jaké cesty mě zavedly do Německa? Abych mohl dát odpověď na tuto otázku, musím se alespoň krátce vrátit do dob studií na VŠCHT v Pardubicích.

Bylo to někdy v průběhu akademického roku 1979/1980, kdy mě jedna kolegyně z vyššího ročníku seznámila s člověkem, jehož prostřednictvím jsem začal poznávat schönstattskou spiritualitu. (o této spiritualitě více v rozhovoru s P.Králíkem v čísle 11. - pozn.red.)

Schönstattska spiritualita byla první spiritualita, o kterou jsem se začal více zajímat a která se záhy stala nejen "objektem poznávání", ale především cestou a nosným pilířem pro můj vlastní duchovní život. Již tenkrát jsem se dověděl, že v rámci schönstattskeho hnutí existuje několik společenství pro kněze, mj. společenství Schönstatt Patres. Jelikož tato společenství existovala v Německu a ještě k tomu západním, bylo mi jasné, že jsou pro mě nedostupná. Přesto jsem v sobě uchovával touhu patřit jednou do některého z nich.

V odpovědi na předcházející otázku jsem vyprávěl o své cestě ke kněžství. V době definitivního rozhodování jsem v Praze potkal jednoho kněze z Německa, který se zde učil česky. Jak jsem již záhy zjistil, patřil ke společnosti Schönstatt Patres. Jeho prostřednictvím jsem získal kontakt přímo do Schönstattu. Krátce nato jsem toto město poprvé navštívil a požádal jsem vedení společnosti o přijetí. Reakce na moji žádost však byla dosti rozpačitá. Jednak proto, že mě vlastně nikdo (ze "zasvěcených") neznal, jednak také proto, že můj věk překračoval o pět roků horní hranici (ta je 27 let) stanovenou mezi podmínkami pro přijetí do společnosti. Po jistém váhání ze strany vedení jsem byl sub conditione (podmínečně) přijat.

Bylo třeba, abych urychleně (během 14 dnů) ukončil pracovní poměr v ČKD, abych se co nejdříve odstěhoval z Hradce Králové a dostavil se k zahájení formace (postulátu) do Schönstattu. V příštích třech měsících se mělo ukázat, zda budu smět na cestě formace setrvat nebo zda se budu muset vrátit zpět do své vlasti. První období mého pobytu v Schönstattě (a v Německu) bylo tedy spojené s očekáváním, jak to nakonec všechno dopadne. Teprve krátce před završením této zkušební lhůty mi bylo sděleno, že smím požádat o přijetí do noviciátu. Nabídnutou možnost jsem rád využil, přihlásil se, byl přijat a koncem října 1990 jsem zahájil spolu s dalšími spolubratry (bylo nás celkem 16 - z pěti zemí a tří světadílů) formaci v noviciátu.

Otče Ladislave, prozatím děkuji za rozhovor. (MS)

ROZHOVOR S P.ING.LADISLAVEM ŠTEFKEM ISCH.

II.část – myšlenky na kněžství

Stručný obsah předchozího dílu: P.Ladislav Štefek se narodil 19.9. v Novém Jičíně, ale dětství prožil v Příboře. V roce 1977 skládá maturitu na průmyslové škole chemické v Ostravě a zároveň je přijat na VŠCHT v Pardubicích. Poté pracuje v ČKD Hradec Králové v oddělení pro analýzu vzorků ocelí. V té době také uzrálo jeho rozhodnutí stát se knězem. (První část rozhovoru najdete na našich webových stránkách – Salvatore č.16)

Otče Ladislave, pokračujme v našem rozhovoru: dávali vám vaši kolegové v práci nějak najevo, že vědí o vašem duchovním směřování? V té době to mohlo být i docela nebezpečné.

Posledně jsem se již zmiňoval o tom, že se moji kolegové v laboratoři dříve či později dověděli, že jsem věřící člověk a že na tuto skutečnost reagovali s "porozuměním, ohledem a velikou citlivostí". Jako "pars pro toto" (výmluvný příklad) mohu uvést jeden konkrétní zážitek, který mě vždycky znovu naplňuje radostí a vděčností za zvlášť krásné a významné chvíle prožité během mého působení v ČKD v Hradci Králové.

V laboratoři, kde jsem pracoval, bylo zvykem, že se (obvykle předposlední pracovní den před vánočními svátky) celý pracovní kolektiv sešel, aby společně oslavil blížící se svátky. Blížily se Vánoce roku 1984. Na společné poradě bylo ujednáno, kdy se toho roku sejdeme a jaké bude občerstvení. Setkání připadlo na pátek a bylo domluveno, že se bude kromě jiného podávat grilované kuře. Asi dva dny poté za mnou zcela nečekaně přišel vedoucí laboratoře (v té době jediný komunista na pracovišti) a říká mi: "Soudruhu, něco pro Vás mám. Chci Vám sdělit, že se naše společná oslava vánoc bude konat již o dva dny dříve - tedy ve středu. Já jsem si totiž až dodatečně uvědomil, že Vy vlastně v pátek nejíte maso. A já bych byl rád, abyste mohl spolu s námi slavit a nemusel sedět 'jen tak nasucho'. Promluvil jsem tedy se všemi lidmi v laboratoři a oni s tím souhlasili, aby se oslava konala jindy než v pátek." Dodnes si vzpomínám, že jsem se zmohl jen na jediné: "Děkuji!"

Aby lépe vyznělo, proč jsem byl tak zaskočen nabídkou a reakcí mých spolupracovníků, musím ještě dodat následující: To, že v pátek nejím maso, jsem samozřejmě nikomu neříkal. Řídil jsem se radou jednoho moudrého kněze, který mi říkal: "Nemluv o Bohu, pokud se tě na něj nikdo neptá. Snaž se však žít tak, aby se tě mohli ptát." Moji kolegové na čele s vedoucím si však všimli, že si v pátek vždy objednávám bezmasé jídlo k obědu v závodní

jídelně a vydedukovali z toho, že jsem jistě věřící.

V následujících letech již moji kolegové a kolegyně věděli, "jak to se mnou v té věci vypadá", a jako termín společné předvánoční oslavy vždy navrhovali jiný den než pátek.

To je, myslím, známka velkorysého přístupu, ale vraťme se ještě k vaší vojenské službě - tam je té tolerance k odlišnostem přece jen méně. A vůbec, kde jste si vojnu "odkroutil"?

Někdy v závěru středoškolského studia jsem byl vojenskou odvodovou komisí shledán schopným - i přes lékařsky zjištěné a potvrzené zrakové omezení - bránit svoji vlast. Vojenskou základní službu v délce jednoho roku jsem coby absolvent VŠCHT vykonal - kde jinak než "u chemiků" - v Liberci. Tomu předcházelo absolvování čtyřsemestrálního výcviku na Vojenské katedře při VŠCHT v Pardubicích se závěrečným vojenským cvičením v Jaroměři.

Jak jsem se již zmiňoval posledně, měl jsem před vojnu pořádný respekt (nebo snad dokonce strach). Prozířetelnost se postarala o to, že jsem nakonec měl docela dobrou vojnu. Díky svému kádrovému profilu jsem nezastával žádné významné funkce. Spíše jsem byl k ruce pro "výpomocné důstojnické práce". Velmi často jsem sloužil jako pomocník dozorcího posádky, což mi umožňovalo přijít do kontaktu i s mimokasárenským prostředím a s lidmi, kteří u nás povinně ohlašovali pobyt na území vojenské posádky.

Na vycházky jsem se podle tehdejších "základních řádů" nedostal často. Přibližně jednou za měsíc jsem měl vycházku v neděli a ve všední dny jsem se dostal ven v průměru jednou za týden. Tuto příležitost jsem s vděčností využíval k návštěvě bohoslužeb v tamním kostele sv. Antonína.

Asi tak od poloviny vojenské základní služby jsem byl pověřen zajišťováním a distribucí denního tisku u útvaru, kde jsem sloužil. V praxi to znamenalo vyzvedávat kolem půl sedmé ráno objednané noviny a časopisy na poště u zvláštní přepážky. Poprosil jsem pana faráře, zda bych mohl této pro mě mimořádné nabídky využít a přijímat Tělo Páně. Pan farář mé prosbě rád vyhověl, a tak jsem měl možnost téměř každý den (nebo alespoň velmi často) setkávat se s Kristem v eucharistii, což jsem považoval a dodnes považuji za veliký dar a projev Boží lásky a starostlivosti.

Mnozí vnímají čas strávený na vojně jako čas promarněný. I přesto, že mnohá činnost, kterou jsem musel během vojenské základní služby vykonávat, nebyla na první pohled smysluplná, mohu toto období života hodnotit jako dobrou etapu. Měl jsem hodně času k modlitbě, ke psaní

dopisů (nikdy předtím a potom jsem nenapsal tolik dopisů, jako právě na vojně) a především k pozorování a vnímání života a lidí a jejich charakterů. A za to jsem Bohu vděčný.

Nicméně nastoupil jste do ČKD a k vašemu kněžskému svěcení vedla ještě poměrně dlouhá cesta. Za komunismu jste se pokoušel teologii studovat tajně, pak do toho přišla revoluce. Změnila nějak váš postoj?

Cesta ke kněžskému svěcení byla skutečně poměrně dlouhá. Rozhodnutí stát se knězem došlo ve 4. ročníku studia na VŠCHT v Pardubicích. Měl jsem v úmyslu VŠ opustit a podat přihlášku ke studiu teologie do Litoměřic. Bylo mi však doporučeno kardinálem Tomáškem studium dokončit a čekat na příhodnou chvíli. Studium jsem tedy úspěšně dokončil a začal pracovat v již zmíněné ČKD v Hradci Králové. Práci v laboratoři jsem věnoval velkou část svého času a své duševní energie.

Také jsem se posledně zmínil, že jsem uvažoval (a také jsem si to dva semestry prakticky vyzkoušel) o tajném studiu teologie, ale nebyla to moje cesta. Doba čekání na "příhodnou chvíli" byla delší (celkem devět roků), než jsem si ve svém prvoplánovém uvažování dokázal představit.

Když proběhla "sametová revoluce", bylo možné vydat se na cestu k dosažení vysněného cíle - kněžství. Udělal jsem přitom velmi zajímavou zkušenost. Po celou dobu čekání jsem v sobě nesl jasné rozhodnutí stát se knězem. Domníval jsem se, že rozhodnutí se pro kněžství je dané a že bude stačit, abych jej pouze "vylovil" a uskutečnil. Byl jsem poněkud zaskočen tím, že rozhodnutí bylo potřeba učinit znovu se vším všudy.

Pro většinu lidí, se kterými jsem byl v kontaktu (ve vlastní rodině, v zaměstnání, ve farnosti, aj.), to bylo překvapující, když se o mém úmyslu stát se knězem dozvěděli. Zejména moji kolegové a kolegyně v laboratoři tím byli velmi zaskočeni, protože mě vnímali jako někoho, kdo svoji práci vykonává s celým nasazením své bytosti a nemohli pochopit, že chci svoji oblíbenou činnost opustit a věnovat se něčemu docela jinému.

Protože jsem tehdy žil, pracoval, působil a byl přihlášen k trvalému pobytu v Hradci Králové, hlásil jsem se ke studiu teologie za královéhradeckou diecézi. Po vykonaných přijímacích zkouškách jsem byl přijat do kněžského semináře a ke studiu, tehdy ještě do Litoměřic. Do Litoměřic jsem však nenastoupil, protože nakonec bylo všechno jinak...

AKTUALITY

<http://salvator.apha.cz>

je adresa webových stránek našeho kostela, kde najdete vše, co potřebujete

Studentská pouť do Sv.Jana pod skalou

Sraz je v sobotu 20.března v 10:30 na Hlavním nádraží u pokl. č.1. Přesuneme se vlakem do Srbska a odtud pěšky do Sv.Jana. Připravena je meditace o životě sv.Petra, zakončíme společnou bohoslužbou ve svatojánské koleji a obědem v místní restauraci.

Exercicie

Exercicie P.Králíka i P.Štefka (v termínu 2.-4.dubna) jsou již obsazené. Malá útěcha: na nástěnce v kostele naleznete nabídku dalších exercicií na rok 2004.

Knihovna Betánie

V únoru se podařilo obnovit **knihovnu klubu Betánie** (VKH), které se přemístilo ze svého původního působiště do kostela Nejsv. Salvátora. Knihovna obsahuje přes 2000 svazků knih a vybrané tituly časopisů. Najdete zde literaturu duchovní, filosofickou, beletristickou, literaturu z oblasti teologie, psychologie či historie. Knihovna bude nadále otevřena v úterý a ve čtvrtek kolem bohoslužeb (otevírací doba visí na knihovně). Knihy je možno si vypůjčit na měsíc bez poplatku, případně prodloužit o další měsíc (osobně, elektronicky). Pokud si vyhlédnete knížku mimo dobu otevíracích hodin, neváhejte a pošlete objednávku na kontaktní adresu knihovny (viz níže) nebo vložte do boxu na místě. Další informace najdete v *Knihovním řádu* nebo na betanie.knihovna@centrum.cz. Na webových stránkách kostela najdete od 15.3. katalog. Těšíme se na setkání s Vámi.

Nové prostory

Rekonstrukce sklepa je ve fázi podání projektu, tedy těsně před započítím prací. Tato akce je pro náš kostel finančně náročná, proto prosíme touto formou o pomoc sponzorů a moc děkujeme všem, kdo jakkoliv v uplynulém roce přispěli. Číslo našeho účtu je **1933882329/0800** (Česká spořitelna). Do zprávy pro příjemce prosím uveďte svoji adresu a jméno, pokud není v názvu účtu. Děkujeme.

Biblická dvouhodina se společnou modlitbou

Pro loňské křtěnce, biřmovance, VKH (Betánii) a studentské cechy v březnu v pondělky 1.3.,15.3. a 29.3. v 19:00 v sakristii. (Jakýkoliv jiný student nebude odmítnut)

Adopce na dálku

Přispět na vzdělání malého Křišny Bhóvi, našeho adoptivního syna, můžete do kasičky vzadu v kostele, kde najdete velice podrobné informace. Děkujeme!